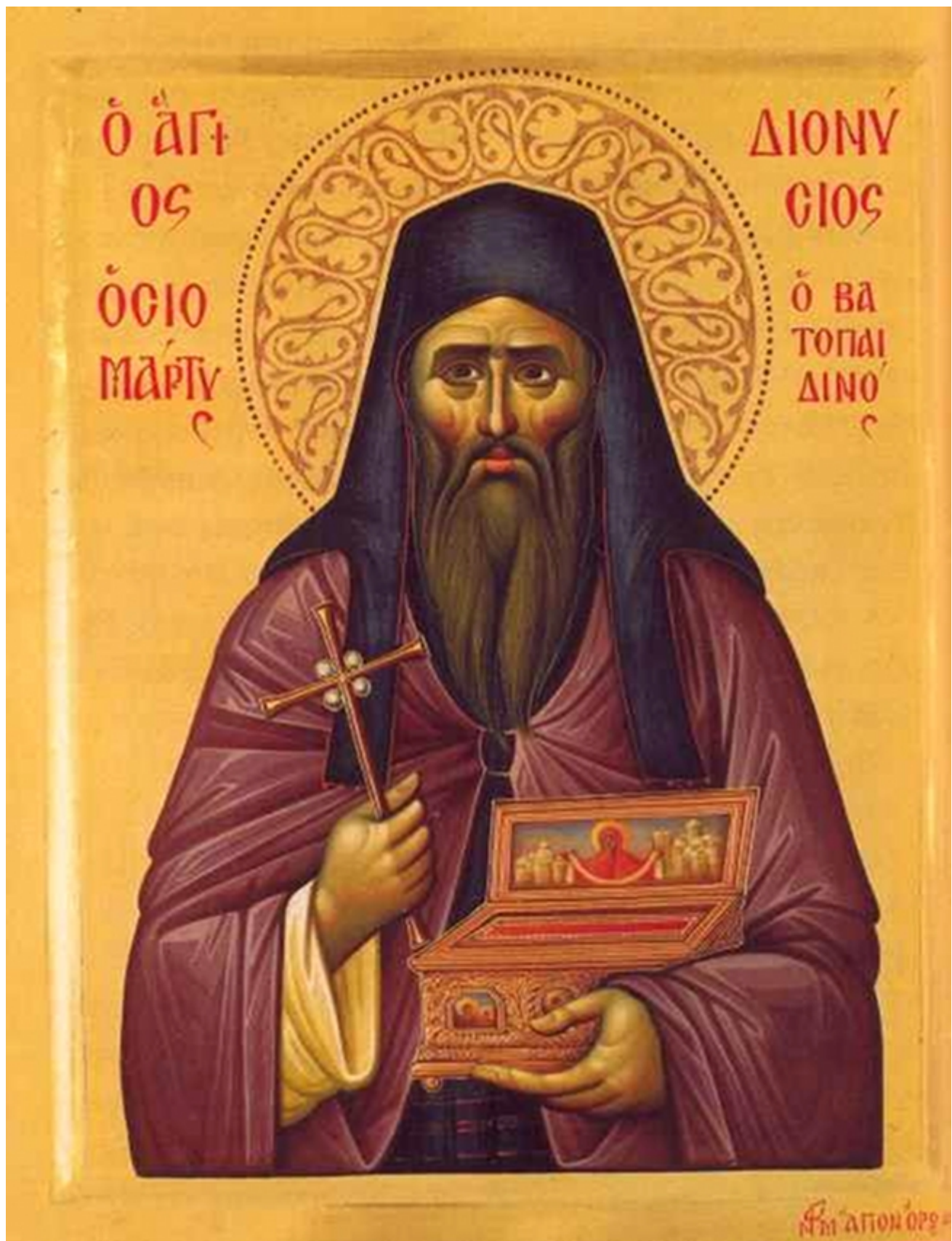

Οι ιερομάρτυρες Νεόφυτος & Αμβρόσιος και οι οσιομάρτυρες Μακάριος & Διονύσιος, οι εν Κρήτη μαρτυρήσαντες

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο ἅγιος νέος οσιομάρτυς Διονύσιος ὁ Βατοπαιδινός (+1822). Φορητὴ εἰκόνα στο παρεκκλήσιο τῆς Ἀγίας Ζώνης τῆς Ἱερᾶς Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου

Υπήρξαν μοναχοί τῆς ἱερᾶς μονῆς Βατοπαιδίου. Το 1820 απεστάλησαν οἱ

ιερομόναχοι Νεόφυτος και Αμβρόσιος, ο Ιεροδιάκονος Παρθένιος και οι μοναχοί Διονύσιος και Δωρόθεος και αργότερα ο Μακάριος στην Κρήτη, κατόπιν προσκλήσεως, με τίμια λείψανα, προκειμένου να εκδιωχθεί η φοβερή ασθένεια της πανώλης, η οποία μάζιζε τους κατοίκους του νησιού. Αυτά ήταν, μέρος της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου, δώρο στη μονή του αυτοκράτορα Ιωάννου Καντακουζηνού, τεμάχιο Τιμίου Ξύλου και η κάρα του αγίου Ανδρέου Κρήτης.

Από τή διήγηση του μοναχού Αρσενίου Παντοκρατορινού, που αντεγράφη στις 25 Ιουνίου 1932 και σώζεται στη μονή Βατοπαιδίου, πληροφορούμεθα πώς η μονή απέστειλε στό Μεγάλο Κάστρο της Κρήτης, το Ηράκλειο, τον Ιούνιο του 1820 πέντε αδελφούς της με τα προαναφερόμενα τίμια λείψανα. Μετά από δεκαπενθήμερο ταξίδι οι Βατοπαιδινοί πατέρες έφθασαν στό Ηράκλειο και μετά επίσημη εκεί υποδοχή, έκαμαν αγιασμούς ως το Πάσχα τού 1821 στην μεγαλόνησο.

Στις 22 Ιουνίου 1821 κληρικοί και λαϊκοί ήταν συναγμένοι στη μητρόπολη του Ηρακλείου για τον φόβο των Τούρκων, αφού σε πολλά μέρη είχαν εξεγερθεί. Κατά την έφοδο των Τούρκων στό κτήριο της μητροπόλεως θανατώθηκαν κληρικοί και λαϊκοί, μεταξύ των οποίων οι Βατοπαιδινοί ιερομόναχοι Νεόφυτος και Αμβρόσιος και ο μοναχός Μακάριος. Ο ιεροδιάκονος Παρθένιος και οι μοναχοί Διονύσιος και Δωρόθεος έλαβαν την Αγία Ζώνη, τον Τίμιο Σταυρό και την κάρα τού αγίου Ανδρέου Κρήτης και κρύφτηκαν σε σπίτια κρυπτοχριστιανών.

Μετά από πολλές περιπέτειες συνέλαβαν τον μοναχό Διονύσιο, «τον εβίασαν να τουρκίση και δεν έστρεξε». Μετά από πολλά βασανιστήρια τρύπησαν το κεφάλι του με πυρωμένη σούβλα και τον κρέμασαν την ημέρα της Καθαράς Δευτέρας τού 1822 (13 Φεβρουαρίου). Προηγουμένως είχε εξομολογηθεί και είχε μεταλάβει των θείων και αχράντων μυστηρίων. Σε επιστολή τού διασωθέντος ιεροδιακόνου Παρθενίου Βατοπαιδινού της 2 Σεπτεμβρίου 1824 επιβεβαιώνεται ότι ο ένας των πατέρων κρεμάσθηκε, προφανώς ο Διονύσιος.

Τα τίμια λείψανα περνώντας από διάφορα χέρια έφθασαν στη Σαντορίνη, όπου μετά πολλούς κόπους κατάφερε ο Προηγούμενος Διονύσιος Βατοπαιδινός με τή βοήθεια τού οικείου μητροπολίτου Ζαχαρία να τα παραλάβει και να τα μεταφέρει στό μοναστήρι του στις 2 Μαΐου 1831.

Η Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία, το Σεπτό Οικουμενικό Πατριαρχείο, διά της υπ' αριθμ. πρωτ. 837 της 21.9.2000 Πατριαρχικής και Συνοδικής Πράξεως κατέταξε στό Αγιολόγιο της Ορθοδόξου Εκκλησίας τους ως άνω Βατοπαιδινούς οσιομάρτυρες μετά των άλλων ιερομαρτύρων και μαρτύρων της Κρήτης, «ότι υπέρ Χριστού πανδήμως το μαρτύριον αποδεξάμενοι και ενώπιον πάντων γενναίως τον Ιησού Χριστόν ομολογήσαντες το αίμα αυτών υπέρ της αληθούς ομολογίας

εξέχεαν και τού μαρτυρίου, ως γνήσιοι μάρτυρες τού Χριστού, παρά πάντων τών εν τη μεγαλονήσω Κρήτη Ορθοδόξων Χριστιανών μαρτυρηθέντες».

Συγκεκριμένα στό μηνολόγιο της ιεράς ακολουθίας αυτών αναφέρεται πώς εφόνευσαν αρχιερείς, ιερείς και «αγιορείτας πατέρας εκ της Ιεράς Μονης Βατοπεδίου, προσκομίσαντες εις το Μέγα Κάστρον προς προσκύνησιν κατά της επιδημίας της πανώλους τίμια λείψανα και την Αγίαν Ζώνην της Υπεραγίας Θεοτόκου».

Η μνήμη των ιερομαρτύρων Νεοφύτου και Αμβροσίου και του οσιομάρτυρος Μακαρίου τιμάται στις 22 Ιουνίου, του δε οσιομάρτυρος Διονυσίου η μνήμη τιμάται στις 10 Οκτωβρίου. Ακολουθία συνέθεσαν ο ιερομ. Κύριλλος Κογεράκης, νυν μητροπολίτης Ρόδου και ο κ. Χαραλάμπης Μπούσιας.

πηγή: Μοναχού Μωϋσέως Αγιορείτου, Βατοπαιδινό Συναξάρι, Έκδοσις: Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Άγιον Όρος, 2007